

Samenvatting van de lezing die gehouden is op 24 oktober 2018 in de Evangeliegemeente 'De Oase' in Doornspijk.

Thema: 'De apostel Paulus: een gevaarlijke man, of.....link om hem niet serieus te nemen?'

Velen zijn vandaag van mening dat Mozes en Jezus nog wel een goed span zijn, maar Paulus met zijn ideeën over de Wet roet in het eten gooit. Is Paulus de grote spelbreker, de man die de gemeente op het verkeerde been heeft gezet, van de Wet vandaan, of ligt de zaak anders? Hoe actueel is deze vraag in het land Israël.....en in Nederland?

Inleiding: jaren geleden verscheen er een film waar in Jezus als homoseksueel werd neergezet. In een radiogesprek met een orthodoxe rabbijn werd naar diens mening gevraagd. Zijn antwoord kwam hierop neer: 'Jezus als homoseksueel is ondenkbaar. Hij was een Wetsgetrouwe Jood'. Ik voelde mij op dat moment meer met deze rabbijn verwant dan met menig theoloog. Dat is om te beginnen een goed getuigenis over Jezus!

Wij willen in deze lezing eerst de verhouding van Mozes en Jezus vanuit het Evangelie nagaan, en daarna bekijken of Paulus daarvan afwijkt.

I. MOZES en JEZUS

1. Mozes en Jezus in het Johannesevangelie

Wij lopen het Johannesevangelie door om op enkele passages te wijzen waar het over Mozes en Jezus gaat.

Johannes 1:17

'Want de Wet is door Mozes gegeven, de genade en de waarheid is door Jezus Christus geworden'..

Zowel Mozes als Jezus worden een middelaar genoemd. De Wet (in dit geval de Tien Woorden) werd door engelen in de hand van de bemiddelaar Mozes gelegd, en zo aan Israël gegeven (Galaten 3:19). Wij lezen in Deuteronomium 33:2: 'De HEERE is van Sinai gekomen, en is hun opgegaan van Seir. Hij is blinkend ('in lichtglans', NBG'51) verschenen van het gebergte van Paran, en is aangekomen met tienduizenden der heiligen; tot (aan) Zijn rechterhand was een vurige Wet'.

'Aan Zijn rechterhand was een vurige Wet'.

'Vurige wet' luidt in het hebreuws: 'eesj-daath'. Een merkwaardig woord. Eesj betekent: vuur. Daath is een Perzisch woord dat 'Wet' betekent. Een 'wet van Meden en Perzen' is onveranderlijk. Gods Wet, de Tien Woorden, als afstraling van Zijn heiligheid is helemaal onveranderlijk.

Deze 'Wet' is door Mozes (aan Israël) gegeven. In feite rechtstreeks uit Gods hand.

Het ontvangen van de Wet is één. De realisering ervan, het gehoorzamen er aan is twee. Israël had nauwelijks volmondig en eenparig haar instemming met de Wet betuigd (Ex. 24:8) of...zij trad deze Wet met voeten en danste voor het gouden kalf! God kan geen grammetje van het gewicht van Zijn Wet laten vallen, geen druppel water bij de wijn doen. Zelfs Mozes haalt Kanaän niet, omdat hij God publiekelijk ontheiligde voor de ogen van Israël. De Wet roept om een andere Middelaar. De Messias! Heel het Evangelie van verzoening en heiliging wordt in de tabernakeldienst afgebeeld. Na Israëls overtreding van de Wet openbaart God de glorie van de Messias en de dienst van verzoening in de tabernakel en zijn dienst.

'...de genade en de waarheid zijn door Jezus Christus geworden'.

Deze woorden duiden op een lang proces. De hele geschiedenis vóór Jezus komt staat in verband met de wording van de Messias. Heel de Schrift staat er bol van. 'De genade en waarheid'. Diepe woorden vanuit de hebreeuwse Schriften: genade: chèsèd=goedertierenheid, verbondstrouw, liefde, en èmèth= waarheid, trouw aan Zijn Woord. In Jezus zijn Gods trouw en waarheid, Zijn Liefde, woord, beloften en geboden vlees en bloed geworden.

Johannes 3:13-15

Mozes richtte een staak (hebreuws 'nes', ook: banier) op, met een koperen, vurige slang. De blik in geloof richten op de verhoogde slang gaf genezing, de blik in geloof richten op Jezus, verhoogd aan het kruis en verhoogd aan de rechterhand van de Vader, geeft eeuwig leven!

Jezus toont de rabbi Nicodemus dat het Evangelie van de Zoon niet in tegenstelling staat tot Mozes, maar dat deze (en de hele thora) daarop aanwerkte!

Johannes 5:45-47

Jezus ontmaskert het quasi-vertrouwen op Mozes. Wie Jezus als Messias afwijst, krijgt Mozes tegen zich! Hij heeft van de Messias geschreven. Als je Mozes' schriften niet gelooft, hoe kun je de levende stem van de Messias geloven?

Johannes 6:30-35

De Joden vragen welk teken Jezus doet. 'Onze vaders hebben het Manna gegeten in de woestijn, gelijk geschreven is: Hij gaf hun brood uit de hemel te eten'.(vs. 31). In Jezus geeft de Vader aan Israël het ware Brood uit de hemel: Jezus de Messias. Wie Hem eet, leeft eeuwig!

2. Mozes in Jezus 'onderwijs

Ook Mattheus toont in zijn Evangelie de overeenstemming tussen Mozes en Jezus.

De Thora (vijf boeken van Mozes) begint met het boek der geboorten, Genesis. Een boek vol lijsten van afstammelingen. Mattheus knoopt hierbij onmiddellijk aan en laat de wording van Jezus uit Abraham en David zien: Mattheus 1.

In het tweede boek van de Thora wordt Israël uitgeleid uit Egypte. In Mattheus 2 vlucht de Messias met Jozef en Maria naar Egypte, om in vervulling te doen gaan: 'Uit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen'. De zoon is Israël (Ex. 4:22, Hosea 11:1, psalm 80:16). De diepste kern van Israël bij de gratie waarvan de 'eerstgeboren zoon, Israël, bestaat is: de Zoon van God en van David, de ware Wortel van Isai!

Na de uittocht trekt Israël door de Schelfzee en verkeert daarna *veertig jaar* in de *woestijn*. Daarover gaat Numeri, het vierde boek van de Thora, dat in het hebreuws 'bamidbaar, 'in de woestijn' heet. Mattheus sluit er naadloos bij aan. Ook Jezus gaat door het water heen (doop in Jordaan) en wordt daarna *veertig dagen* beproefd in de *woestijn*. Israël faalde vele malen in de woestijn, Jezus houdt stand tegenover de vijand (Satan!).

Na de uittocht en doortocht door de Schelfzee komt Israël bij de berg Sinaï en ontvangt de Wet. In het vijfde boek van de Thora (Deuteronomium) geeft Mozes een samenvatting van Gods geboden en instellingen. Op een berg, bij het meer van Galilea onderwijst Jezus de diepste bedoelingen van de Thora en de profeten, Matth. 5:17 e.v

Deut. 18:15, Matth. 17:5, 2 Petrus 1:16-19

In Deut. 18:15 -halverwege het laatste boek van de Thora!- kondigt Mozes een profeet aan, *zoals hij*, dat wil ook zeggen: uit zijn broeders, uit Israël, en geeft het indringende gebod: **'naar Hem zult u horen'**.

De Vader neemt exact deze woorden -in het bijzijn van Mozes!- over als Hij van Jezus getuigt: *'Deze is Mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!'* (Matth.17:5)

Geen wonder dat Petrus, op basis van deze unieke gebeurtenis, kon getuigen dat hij (en de andere apostelen) sindsdien geen spoor van twijfel meer hadden over het profetische Woord, maar kon zeggen: **'wij achten het profetische woord daarom des te vaster...'** (2 Petr. 1: 19)

II. MOZES, JEZUS en PAULUS

Mozes en Jezus zijn dus wonderbaar met elkaar in overeenstemming. Maar Paulus, is hij de boosdoener? Brengt hij verwarring? Haalt hij de boel door elkaar? Laten we een paar kernachtige uitspraken van Paulus bespreken.

Rom. 7:12: *'Alzo is dan de Wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed'*.

Paulus zet de wet niet op losse schroeven, maar geeft haar het volle pond, alle eer!

Rom. 7:14: *'Want wij weten dat de Wet geestelijk is....'*

Hij bedoelt wat psalm 119 in alle toonaarden bezingt, bijvoorbeeld in vers 96:

'In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien, maar Uw gebod is zeer wijd'.

De wet, ook het gebod is zo diep, breed en omvattend, dat het elke situatie en het hele leven omvat. Het raakt niet alleen het uiterlijke en zichtbare, maar wil van binnen uit gedaan worden, legt onze diepste motieven bloot, keert ons hart binnenste buiten. Je kunt nooit zeggen: ik heb aan dit gebod volledig beantwoord, want er doen zich altijd weer nieuwe situaties voor waarin dit gebod om een antwoord vraagt.

De Wet is zo heilig, zo volmaakt, breed en diep dat Paulus moet erkennen:

Rom. 7:9: *'Zonder de Wet...leefde ik eertijds'*.

Je kunt dus tot over je oren in het rabbinale Jodendom thuis zijn, al de voorvaderlijke inzettingen stipt houden en tochleven **zonder** de Wet. Je doet van alles, en toch....ga je precies om de kern en de diepste bedoeling van de Wet heen!

Rom. 7:22: *'Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar de inwendige mens'*.

Paulus rekent af met de Wet? Allerm minst! Hij zingt en belijdt Psalm 119 volmondig: *'ik zal mij vermaken in Uw geboden die ik liefheb'*. Geen lang gezicht bij Paulus, maar een brede glimlach, diepe vreugde als het om Gods geboden gaat.

Waarom dan toch ook die andere krasse uitspraken uit de eerste hoofdstukken van de Romeinenbrief over de Wet? In Rom. 1,2 en 3 toont Paulus helder aan dat de Wet van God zo heilig is, en zijn aanspraken zo hoog, dat èn Jood èn Griek èn de hele wereld ver onder de maat blijven, sterker: voor God verdoemwaardig zijn in het licht van de Wet!

Rom. 3:19-25

Onze enige redding is dat God een gerechtigheid *openbaart* buiten de Wet om in de Messias, onze Heere Jezus! *Gerechtigheid* is hier: volmaakte wetsvervulling, volledig beantwoorden aan Gods bedoeling en eisen. Dat kan alleen...als wij met Jezus en Zijn volmaaktheid zijn bekleed!

De Wet en Pinksteren

De Joodse traditie zegt, dat Israël op de vijftigste dag na de uittocht -dus met shavoeoth, het feest der weken of pinksteren- de Wet ontving bij de Sinai.

Een prachtige gedachte die Paulus in *2 Korinthe 3* uitwerkt. Terwijl de Wet die wij ontvingen ons leven voor Gods aangezicht schuldig stelt en ons veroordeelt, schrijft de Geest de Wet in onze harten! De wetgeving ging met heerlijkheid gepaard. En dat terwijl het 'de bediening van de dood en de veroordeling' was!. Hoe veel te meer gaat de uitstorting van de Geest met heerlijkheid gepaard! De Geest schrijft de Wet in onze harten, 2 Kor. 3:6,7,8; Jeremia 31:33; Ezech. 36:27.

'De Wet zal van Sion uitgaan...'

Bij de aanstaande vervulling van het Loofhuttenfeest (Zach. 14:16) krijgt Jezus en daarmee de Vader alle eer. Gods Naam zal als enige wereldwijd beleden worden (Zach. 14:9). In de kleinste dingen van het dagelijks leven zal Gods Naam geheiligd worden en Zijn wil gedaan (Zach. 14:20,21). Geen enkele andere god zal gediend worden dan de God van Israël. Geen filosofie van mensen, geen religie, geen afgoderij, maar: *'de Wet (Thora) zal van Sion uitgaan en het Woord van de HEERE (Zijn levende stem!) vanuit Jeruzalem'* (Jes. 2:1-16, Micha 4:1-6).

Al degenen die dit feest niet aanstaat zal, zullen, als zij zich niet bekeren, ten enemale ontbreken' tijdens dit heerlijke vrederijk. Maar Israël zal louter uit rechtvaardigen bestaan! (Jes. 60:21). De kracht van Jezus' Bloed is krachtig genoeg om hen in één dag te doen opstaan uit de doden tot nieuw leven (Zach. 3:9). En de Geest zal Gods heerlijkheid overal openbaren, maar vooral in Sion!

Omdat de God van Israël u en jou een plaats wil bereiden in het koninkrijk van Zijn Zoon, daarom heeft u of heb jij dit artikel dat de kern van het Evangelie betreft, gelezen.